

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 5To/57/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013144  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118013144.3

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému V. N., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 2.4.2019, č. k. 9T/90/2018-272, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.6.2019 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. N., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 2.4.2019, č. k. 9T/90/2018-272 rozhodol tak, že obžalovaného V. N. uznal za vinného, že

dňa 03.08.2018 v čase okolo 18:00 hod. v spoločnom byte v G., na ulici O. H. XX, najskôr slovne napadol svoju družku E. K., vulgárne jej nadával, pretože na neho podala trestné oznámenie, kričal, že skape, že ju zabije za to trestné oznámenie, čo na neho podala, následne fyzicky napadol svoju družku E. K. takým spôsobom, že ju udrhel päťou do oblasti tváre, pričom po páde na zem ju niekoľkokrát kopol do oblasti hlavy, popri tom na ňu neustále kričal, že ju zabije, že na neho podala trestné oznámenie, čím u poškodenej E. K. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie tým, že svoje vyhrážky aj uskutoční, a zároveň poškodenej E. K. spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti čela a záhlavia vpravo, s krvným výronom, bez prejavov vegetatívnej symptomatológie a otrasu mozgu, a pomliaždenie mäkkých tkanív s odreninou kože v oblasti krčnej chrčtice - trňového výbežku 7. krčného stavca, s dobou liečenia a s tým súvisiaceho sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní, teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal z osobitného motívu - z pomsty,

čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, bezprostredne po jeho vyhlásení a to proti výroku a o vine a proti výroku o treste. Prokurátor sa práva na podanie odvolania vzdal.

V písomnom odôvodnení podaného odvolania obžalovaný uviedol (skrátene):

Obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania výlučne výpoveďou poškodenej E. K. z prípravného konania zo dňa 05.08.2018. Obžalovaný jednak v prípravnom konaní a aj v konaní na súde popieral, že by sa poškodenej vyhrážal takým spôsobom, ako uvádza poškodená a že by to u nej malo vzbudilo dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie. Výpoveď poškodenej ohľadne nebezpečného vyhrážania nie je potvrdená žiadnym iným dôkazom a je tak jediným dôkazom, na ktorom súd založil svoje rozhodnutie o vine obžalovaného. K výpovedi poškodenej z prípravného konania zo dňa 05.08.2018 je potrebné uviesť nasledovné. Poškodená popisovala udalosť, ktorá sa stala dňa 03.08.2018 niekoľko krát, pričom sú v tomto jej popise určité nezrovnalosti ohľadne podstatných okolností skutku. Dňa 03.08.2018 najskôr volala na políciu, že chce podať trestné oznámenie na V. N., pričom operačnému stredisku KR PZ v Trnave (č. L 124) okrem iného uviedla: „...zbil ma.“, „Ze zadu ma napadol s nožom a teraz ma zbil, chcel ma zabiť“. Poškodená následne v ten istý deň podala na ORPZ 00 PZ Trnava trestné oznámenie, v ktorom popísala priebeh udalosti, ktorá sa v ten deň stala, uviedla ako bola napadnutá zo strany obžalovaného, avšak žiadny útok s nožom zozadu už v trestnom oznámení neuvádzala. Nakoniec bola vypočutá políciou dňa 05.08.2018, pričom ani v tejto výpovedi žiadne napadnutie nožom neuvádzala. K napadnutiu nožom malo pritom dôjsť ešte dňa 01.08.2018, za čo bol obžalovaný trestným rozkazom dňa 03.08.2018 uznaný sudcom pre prípravné konanie vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania. Napriek tomu poškodená ešte aj dňa 3.8.2018 tvrdila polícii, že bola obžalovaným v tento deň napadnutá nožom. V trestnom oznámení dňa 03.08.2018 poškodená tiež uviedla: „Čo sa týka zranení tak mám podliatiny na ruke, na ramene a na hlave. Nejde o nič vážne, len teda hlava ma bolí. Takto sa priateľ V. správa posledné 2 týždne cca...“ V zápisnici zo dňa 05.08.2018 poškodená k zraneniam uviedla: „, Ja som bola na lekárskom ošetrení, kde mi zistili že mám pomliaždeniny na hlave. Odvtedy sa mi točí a bolí ma hlava.“ V tejto výpovedi, ktorá bola s odstupom dvoch dní od napadnutia, už žiadne podliatiny na ruke a ramene poškodená neuvádzala. A ani pri prvotnom lekárskom vyšetrení dňa 03.08.2018 takéto zranenia neboli u nej zistené a neuvádzala dokonca ani to, že by sa jej točila hlava. Výpoveď poškodenej z prípravného konania, o ktorú sa súd opiera v odsudzujúcom rozsudku, neposkytuje vzhľadom na uvedené nezrovnalosti dostatočný obraz o tom, ako konflikt medzi poškodenou a obžalovaným dňa 03.08.2018 vlastne prebiehal a ako sa skutok skutočne stal. Výpoveď poškodenej bola urobená dňa 05.08.2018 bezprostredne potom, ako bolo obžalovanému vznesené obvinenie. Obžalovanému však nebolo umožnené zúčastniť sa tohto výsluchu poškodenej a táto výpoveď nebola tak urobená kontradiktórnym spôsobom. Obžalovaný sa dňa 21.11.2018 vyjadril do zápisnice o preštudovaní vyšetrovacieho spisu tak, že prevzal uznesenie o vznesení obvinenia a toto potvrdil svojím podpisom na doručení. Pri tomto uznesení z č. I. 5 je však v spise pripojená doručka, na ktorej podľa neho nie je jeho podpis. Táto doručka bola v čase preštudovania vyšetrovacieho spisu pripojená k danému uzneseniu len vo fotokópii a perom bol na nej dopísaný dátum prevzatia 5.8.2018. Toto zistenie je zaznamenané v zápisnici o preštudovaní vyšetrovacieho spisu. V spisovom materiáli, ktorý bol prejednaný na súde, je však táto doručka, ktorá bola vo vyšetrovacom spise pripojená pri uznesení o vznesení obvinenia iba vo fotokópii, už nahradená originálom. To znamená, že po skončení vyšetrovania, resp. potom, ako sa obžalovaný oboznámil so spisom, boli doručky vymenené. Obžalovaný ďalej tvrdil, že upovedomenie o termíne výsluchu poškodenej na č. 1. 23 neprevzal. Prítom je pri tomto upovedomení priložená doručka s jeho podpisom. Poukazujem ešte na skutočnosť, že na upovedomení zo dňa 05.08.2018 o termíne výsluchu poškodenej je uvedená sp. zn. ČVS: ORP-1455/02-TT-TT-2018 Sit, pričom na doručení, ktorá je pri tomto upovedomení priložená, je uvedená spisová značka ORP-1455/01-TT-TT-2018, čo zodpovedá spisovej značke, ktorou je označené uznesenie o vznesení obvinenia. Tieto skutočnosti potvrdzujú teda to, čo uviedol obžalovaný k veci pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, že prevzal iba uznesenie o vznesení obvinenia, čo potvrdil svojím podpisom na doručení z č. 1. 23. Tiež poukazujem na to, že ani na jednej u zvedených doručeník sa neuvádza, aká písomnosť je obsahom obálky, teda čo sa adresátovi doručuje a čo adresát potvrdzuje svojím podpisom. Do pozornosti súdu dávam aj tú skutočnosť, že v zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 05.08.2018 je na predposlednej strane uvedené vyjadrenie obvineného, že dňa 05.08.2018 mu bolo doručené pred výsluchom uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-1455/02-TT-TT-2018, pričom na samotnom uznesení je uvedená sp. zn. ORP -1455/01-TT-TT-2018. Týmto je vážne spochybnené prevzatie dôležitých písomností obžalovaným a tvrdím, že obžalovanému neboli v prípravnom konaní zabezpečené všetky jeho práva, ktoré mu priznáva trestný poriadok, najmä že nebol riadne upovedomený o konaní výsluchu poškodenej dňa 05.08.2018 a nebolo mu umožnené sa tohto úkonu zúčastniť. Nie je povinnosťou obžalovaného preukázať manipuláciu s doručkami, ale povinnosťou orgánu činného v trestnom konaní a súdu je preukázať, že obžalovaný bol riadne a včas o termíne výsluchu poškodenej upovedomený. Túto skutočnosť priložené doručky v žiadnom prípade nepreukazujú a výsluch poškodenej nebol teda

vykonaný kontradiktórnym spôsobom a bol preto nezákonný. Tým boli bezpochyby porušené práva obžalovaného na obhajobu. K vykonaniu výsluchu poškodenej by som ešte uviedla, že hoci sa jednalo o výsluch osoby, ktorá je obzvlášť zraniteľnou obeťou, výsluch bol vykonaný bez prítomnosti psychológa alebo znalca a bez využitia technického zariadenia určeného na záznam zvuku a obrazu tak, ako to vyžadoval trestný poriadok (§ 134 ods. 4) účinný v čase výsluchu a preto nie je možné posúdiť správnosť vedenia tohto výsluchu. Nakoľko sa nejednalo o neodladný úkon, mohol orgán činný v trestnom konaní vykonať výsluch poškodenej aj neskôr, najmä vzhľadom na skutočnosť, že sa mu nepodarilo zabezpečiť účasť psychológa a zlyhalo nahrávacie zariadenie, čím by bolo dané zadosťučinenie zákonnosti výsluchu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 03.08.2018 došlo medzi obžalovaným a jeho družkou k hádke kvôli peniazom a obžalovaný priznal, že dal svojej družke dve facky, ona spadla na zem. Hádku medzi ním a poškodenou potvrdil aj svedok B. M., bývajúci o poschodie nižšie. Svedok uviedol, že v daný deň počul z bytu nad jeho bytom buchot aj krik, väčšinou počul ženský hlas, ale nerozumel slovám, čo sa tam dialo, v prípravnom konaní vypovedal, že sa vyslovene jednalo o hádku. Tiež uviedol, že ženský hlas bol silnejší a keď sa jeho intenzita začala navyšovať, zreteľne počul volanie o pomoc. Preto volal políciu. Svedok však nepotvrdil žiadne vyhrážky. Zdôrazňujem, že svedok počul len krik a buchot a vyslovene potvrdil vzájomnú hádku, v ktorej bola aktívnejšia samotná poškodená. Z takejto hádky, ako ju popísal svedok však nie je možné jednoznačne vyvodit' nebezpečnosť konania, potrebnú pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania a ani žiadneho iného trestného činu. Poškodená vo svojej výpovedi z prípravného konania tiež potvrdila, že medzi ňou a obžalovaným vznikla hádka a to preto, že vybrala z účtu peniaze, ktoré patrili obžalovanému a odmietla mu ich dať. Že sa jej vyhrážal spôsobom, ktorý je uvedený v obžalobe, je podložené iba jej tvrdením. Je pravdou, že obžalovaný pripustil možnosť, že sa poškodenej vyhrážal, avšak bližšie tieto vyhrážky nijako nešpecifikoval, preto nie je možné z takejto vyjadrenia vyvodit' automaticky nebezpečnosť, potrebnú pre naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Poškodená vypovedala proti obžalovanému iba v prípravnom konaní, následne však na kamerový záznam odmietla vypovedať a tiež odmietla vypovedať v konaní pred súdom. S obžalovaným udržiava počas väzby stály kontakt a dokonca poskytla obžalovanému záruku dôveryhodnej osoby k žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Tým prejavila určitý postoj k prejednávanej veci a z tohto postoja vôbec nevyplýva, že by sa cítila ohrozená na svojom živote alebo zdraví a mala z konania obžalovaného strach. V takomto kontexte je potom potrebné aj hodnotiť výpoveď poškodenej z prípravného konania z hľadiska jej vierohodnosti. Poškodená mala pri konflikte s obžalovaným utrieť zranenia, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a s tým súvisiace sťaženie obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní. Súd pri skúmaní naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví v dôsledku zranení, ktoré poškodená utrpela, vychádza zo znaleckého posudku znalca MUDr. Mariána Pamulu.

Som toho názoru, že v prípade poškodenej E. K. bola stanovená doba liečenia a teda aj doba PN a z toho vyplývajúca doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života vyslovene na základe subjektívnych pocitov poškodenej, ktoré sa nedajú nijako preukázať. Aj znalec sa vyjadril, že bolesti hlavy po dobu 10 dní iba predpokladal, z čoho nie je možné vôbec vyvodit' záver, že tieto bolesti skutočne trvali práve 10 dní. Súdny znalec vychádzal pri popisovaní zranení poškodenej primárne z lekárskej správy vystavenej dňa 03.08.2018. V spisovom materiáli na č. I. 28 je však zadokumentovaná ako listinný dôkaz lekárska správa, z ktorej vyplýva, že poškodená E. K. bola v zdravotníckom zariadení vyšetrená 1.8.2018 a bola jej stanovená diagnóza pomliaždenie hlavy, oderky krku. V závere správy je uvedené v Trnave dňa 1.8.2018, pričom je zjavne dátum 1.8. prepisovaný na 3.8. Z tejto správy je evidentné, že obdobné zranenia, z ktorých vychádzal znalecký posudok MUDr. Pamulu, teda pomliaždenie hlavy a oderky krku boli zaznamenané v lekárskej správe u poškodenej už dňa 1.8. 2018. Znalec sa na hlavnom pojednávaní k tejto okolnosti vyjadril, že nie je možné s absolútnou istotou vylúčiť, že zranenia, ktoré sú popísané v lekárskej správe z 3.8.2018, nemohli vzniknúť už dňa 1.8.2018. Poukazujem pritom na skutočnosť, že poškodená bola napadnutá zo strany obžalovaného aj dňa 1.8.2018 a na bolesti sa sťažovala už pri vyšetrení tohto napadnutia. V zápisnici o výsluchu poškodenej zo dňa 02.08.2018 k napadnutiu, ku ktorému malo dôjsť 01.08.2018 uviedla, že ju obžalovaný bil päťami do hlavy a hrudníka, zhodil ju z postele a bil ju po tele. Súd vykonal dokazovanie oboznámení spisového materiálu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/192/2018, ktorý sa viaže k napadnutiu poškodenej dňa 01.08.2018, pričom konštatuje, že v tomto spisovom materiáli absentuje akákoľvek lekárska správa o vyšetrení poškodenej a tým vylúčil skutočnosť, že k popisovaným zraneniam poškodenej mohlo prísť dňa 01.08.2018. Som toho názoru, že absencia lekárskej správy z čl. 1. 28 v spisovom materiáli sp. zn. 0T/192/2018 v žiadnom prípade nevyklučuje, že takáto lekárska správa bola vystavená, keď je riadne zadokumentovaná v spisovom materiáli sp. zn. 9T/90/2018 a žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že nemohla byť vystavená dňa 01.08.2018 a že nie sú v nej zaznamenané zranenia poškodenej

pomliaždenie hlavy a oderky. Za takejto dôkaznej situácie nie je možné s istotou tvrdiť, ktoré zranenia a či všetky zranenia, pre ktoré bola poškodenej vystavená PN, vznikli práve dňa 3.8.2018 a teda ani vyvodit' jednoznačný záver, že poškodenej bola obmedzená na obvyklom spôsobe života nie iba na krátky čas práve v súvislosti s napadnutím zo strany obžalovaného dňa 3.8.2018. Obžalovaný tvrdí, že poškodenej dal iba facku po líci. Poškodenej uvádzala, že ju obžalovaný kopal do hlavy, keď spadla na zem a že ona sa snažila chrániť hlavu rukami. Znalec však uvádza, že síce nevyklučuje, že mohlo dôjsť k fyzickému napadnutiu ako ho uviedla poškodenej, avšak objektívne známky zranenia popisované v zdravotnej dokumentácii tomu nenasvedčujú. Podľa znalca prejavom zaznamenaného zranenia skôr zodpovedajú údery vedené rukou. Záver znaleckého posudku o samotných zraneniach poškodenej a spôsobe ich vzniku tak nie je jednoznačný. Právny záver o tom, akú povahu má ujma na zdraví z hľadiska či ide o ublíženie na zdraví v zmysle zák. ustanovenia § 123 ods. 2 Tr. zákona alebo len o drobné ublíženie na zdraví, ktoré nedosahuje intenzitu poruchy zdravia predpokladanej v ustanovení § 156 ods.1 Tr. zákona, možno síce urobiť iba na podklade lekárskeho potvrdenia alebo znaleckého posudku, avšak v prípade, keď znalec posudzuje sťaženie obvyklého spôsobu života výlučne na základe subjektívnych pocitov poškodenej, ktoré sa nedajú objektivizovať, je podľa môjho názoru vecou súdu sa s touto otázkou vysporiadať a to na základe hodnotenia všetkých dôkazov, vykonaných v trestnom konaní. Nie je možné iba striktno vychádzať iba zo záverov znaleckého posudku. Za takejto situácie mám za to, že z vykonaného dokazovania nie je možné na základe uvedených vážnych pochybností o zákonnosti jednotlivých dôkazov vyvodit' jednoznačný záver, že sa obžalovaný dopustil voči poškodenej takého konania, ktoré by naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov. Tiež nie je možné vyvodit' záver, že obžalovaný sa konania, ktoré mu je kladené za vinu, dopustil z pomsty. Bolo bezpochyby preukázané, že ku konfliktu medzi poškodenej a obžalovaným dňa 03.08.2018 došlo preto, že poškodenej vybrala z účtu obžalovaného jeho výplatu a keď sa obžalovaný domáhal týchto peňazí, nechcela mu ich dať. Primárne bola teda príčinou konfliktu medzi poškodenej a obžalovaným požiadavka obžalovaného o vrátenie peňazí a nie pomsta, ako to vyhodnotil súd. Preto neobstojí právna kvalifikácia ublíženia na zdraví ako prečinu ublíženia na zdraví z osobitného motívu podľa § 156 ods. 2 písm. b) s poukazom na § 140 písm. b) Tr. zákona a potom neobstojí ani výmera trestu odňatia slobody 2 roky, ktorá je vzhľadom na následok, ktorý sa mal stať a na trestnú sadzbu podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v rozsahu 6 mesiacov až 2 roky, neprimerane prísna. Preto navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) zrušil odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a sám vo veci rozhodol a v zmysle zásady in dubio pro reo obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, resp. podľa písm. b) nakoľko skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu nie je trestným činom, alternatívne sťažnosťou napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a zistil, že odvolanie obžalovaného je v celom rozsahu nedôvodné.

K jednotlivým odvolacím námietkam obžalovaného tunajší súd uvádza.

Ak by rozhodnutie o vine obžalovaného bolo založené výlučne na výpovedi poškodenej E. K., nie je to samo osebe dôvod, pre ktorý by bolo potrebné konštatovať nesprávnosť napadnutého výroku o vine. Trestný poriadok vo svojich ustanoveniach neuvádza aké množstvo dôkazov, alebo aký druh dôkazov je potrebný na preukazovanie skutočností, ktoré je v trestnom konaní treba dokazovať, v zmysle ustanovenia § 119 ods. 1 Trestného poriadku. Pokiaľ teda existuje výpoveď jediného svedka, ktorá spoľahlivo preukazuje skutočnosti o tom ako sa stal skutok, a kto tento skutok spáchal, a zároveň nie sú dôkazy, ktoré by tieto skutočnosti zásadným spôsobom sponchybovali alebo vyvracali, môže byť rozhodnutie o vine založené aj na takomto jednom dôkaze. V prípade preskúmvanej trestnej veci obžalovaného však o takýto prípad nejde.

Tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový súd založil rozhodnutie o vine obžalovaného jednak na výpovedi poškodenej E. K., ako aj na výpovedi samotného obžalovaného a na záveroch znaleckého dokazovania z odvetvia zdravotníctva. Na strane 6 a 7 písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku prvostupňový súd podrobne a obsahovo výstižne opísal dôkazy a skutočnosti z nich vyplývajúce, ktoré bral do úvahy pri rozhodovaní o vine. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd vyhodnotil zistené skutočnosti správnym spôsobom a dospel k správnym skutkovým zisteniam. S poukazom na úplnosť a správnosť tejto časti odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu, odvolací súd nepovažuje za potrebné predmetné zistenia a závery opakovať a preto naň nie iba odkazuje. Možnosť iba v stručnosti zopakovať, že rozhodnutie o vine obžalovaného je založené na výpovedi svedkyne poškodenej, na výpovedi obžalovaného a na záveroch znaleckého dokazovania z odvetvia zdravotníctva, pričom tieto dôkazy sa vzájomne dopĺňajú a poskytujú ucelený a hodnoverný obraz o priebehu skutkového deja.

Pokiaľ obhajoba namieta rozpory vo výpovediach poškodenej, ktoré majú mať za následok zníženie vierohodnosti jej výpovede, odvolací súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní bola, v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, prečítaná výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania zo dňa 5. 8. 2018. Obhajoba poukazuje v písomnom odôvodnení svojho odvolania na trestné oznámenie poškodenej zo dňa 3. 8. 2018, respektíve aj jej iné vyjadrenie z tohto dňa, ktoré majú byť v rozpore z jej výpovede rozhodná 5. 8. 2018. Zákonným a proces nepoužiteľným dôkazom, o ktorý je možné oprieť rozhodnutie súdu na hlavnom pojednávaní, je výpoveď svedkyne poškodenej zo dňa 5. 8. 2018. Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vyplýva, že zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 3. 8. 2018, na ktorú poukazuje obhajoba vo svojom odvolaní, nebola na hlavnom pojednávaní prečítaná, ani iným spôsobom vykonaná a preto nejde o dôkaz, o ktorý by súd mohol oprieť svoje rozhodnutie. Z hľadiska hodnotenia hodnovernosti výpovede svedkyne poškodenej ide teda o dôkaz právne irelevantný.

Ďalšie námietky obžalovaného, ktoré sa týkajú falšovania jeho podpisov, respektíve dopisovania dátumov na doručenkách k jednotlivým procesným úkonom v prípravnom konaní, uplatnil obžalovaný už v prvostupňovom konaní a prvostupňový súd sa s týmito vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, na strane 8. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s názorom prvostupňového súdu, že tvrdenia obžalovaného o manipulácii s vyšetrovacím spisom, neboli nijakým spôsobom preukázané. Pri hodnotení takýchto skutočností vychádza odvolací súd z predpokladu zákonnosti konania orgánov činných v trestnom konaní, pokiaľ nie je preukázaný opak. Tvrdenia obžalovaného o manipulácii so spisom zostali nepreukázané.

Obhajoba ďalej namieta nesprávne vykonanie výsluchu svedkyne poškodenej v prípravnom konaní, ktorá mala byť vypočúvaná ako obzvlášť zraniteľná obeť v zmysle ustanovenia § 134 ods. 4 Trestného poriadku. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné označiť svedkyňu poškodenú ako obzvlášť zraniteľnú obeť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. c) zákona číslo 274/2007 Z.z. o obetiach trestných činov. Tak ako uviedol prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, obžalovanému bola daná reálna možnosť zúčastniť sa výsluchu svedkyne poškodenej v prípravnom konaní, neboli teda porušené jeho práva na obhajobu a zápisnica o tomto výsluchu svedkyne poškodenej z prípravného konania je dôkazom, ktorý je možné vykonať na hlavnom pojednávaní a o ktorý je možné oprieť rozhodnutie súdu o vine.

Rovnako aj ďalšie odvolacie námietky, ktoré sa vzťahujú k zraneniam svedkyne poškodenej a k dobe ich liečenia a s tým súvisiacim sťažením obvyklého spôsobu života svedkyne poškodenej, ako aj k okamihu vzniku týchto zranení, uplatnil obžalovaný už v prvostupňovom konaní a okresný súd sa s týmito námietkami vysporiadal. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s názorom prvostupňového súdu,

ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozsudku k týmto otázkam a preto opätovne na túto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku iba odkazuje, bez potreby jeho opakovania. Názory obhajoby o tom, k akým záverom mal dospieť znalec z odvetvia zdravotníctva, vychádzajú prevažne zo subjektívnych pohľadov obžalovaného na riešenie kľúčových otázok, ktoré sú v rozpore s názormi znalca. Odvolací súd nemá pochybnosti o úplnosti a správnosti záverov znaleckého dokazovania z odvetia zdravotníctva a preto názor obžalovaného na odborné otázky nepovažuje za určujúci.

Výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania, ktorá bola správne vyhodnotená ako vierohodná, poskytuje dostatok podkladov aj k záveru o tom, že obžalovaný sa dopustil spáchania uvedeného skutku z pomsty, čo zakladá kvalifikačný moment uvedený v § 156 ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o výrok o treste, prvostupňový súd vychádzal z aplikácie relevantných ustanovení Trestného zákona pokiaľ ide o druh trestu. Pri viacčinnom súbehu trestných činov súd správne obžalovanému uložil podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest. S poukazom na prevahu prirážajúcich okolností súd správne upravil trestnú sadzbu uvedenú v § 156 ods. 2 Trestného zákona v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. Uložený trest v trvaní dvoch rokov bol tak uloženej správne určenej trestnej sadzbe. Pokiaľ ide o samotnú výšku uloženého trestu, túto nie je možné považovať za neprimeranú, keďže prvostupňový súd správne zhodnotil zistené skutočnosti, ktoré majú vplyv na určenie výšky trestu. Pri neexistencii žiadnych poľahčujúcich okolností a s prihliadnutím na počet a mieru závažnosti zistených prirážajúcich okolností, považuje odvolací súd trest odňatia slobody vo výške dvoch rokov za primeraný. Pokiaľ ide o rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, toto vychádza zo správneho zistenia, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, čo odôvodňuje jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery, dospel odvolací súd k rozhodnutiu, že odvolanie obžalovaného je v celom rozsahu nedôvodné a preto ho zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.